

L 150 og L151

Kommentarer på Miljøministerens svar på

DANVA henvendelse - Bilag 2

Skattemæssige indgangsværdier ved overgang til skattepligt

I lovforslaget er der lagt op til, at vandselskabernes skattemæssige indgangsværdier skal fastlægges på grundlag af aktivernes handelsværdier. Dette ved at der henvises til en eksisterende bestemmelse i Selskabsskatteoven - § 5 D.

Værdiansættelse ud fra begrebet handelsværdi er et normalt skattemæssigt princip, hvor handelsværdi normalt tages som udtryk for den pris, som en uafhængig part eksempelvis vil betale for et givet aktiv.

I relation til vandselskaberne er der imidlertid den begrænsning i anvendeligheden af begrebet handelsværdi, at der i forbindelse med vandselskabernes overgang til skattepligt (eller udskillelsen fra en kommune til et selskab) ikke sker et salg til en uafhængig part, og at der i realiteten ikke er noget marked for handel med vandselskaber eller deres ledningsnet m.v.

Problemstillingen

Problemstillingen er således kort formuleret, at der ikke består noget umiddelbart sammenligningsgrundlag, og forsyningerne kan således ikke dokumentere eller være sikre på, at deres aktiver og passiver i skattemæssig henseende er optaget til handelsværdier.

Løsningen

Ovenstående problemstilling var den samme, som var til stede i forbindelse med elselskabernes overgang til skattepligt i 2000. Dengang valgte man at lave en særlig overgangsbestemmelse, hvor elselskaberne kunne vælge imellem to værdiansættelsesmetoder, som ligeledes kunne anvendes regnskabsmæssigt;

- anskaffelsessummen nedskrevet med den tekniske værdiforringelse
- genanskaffelsesværdien korrigeret for restlevetid og korrigeret for inflation/prisstigninger.

I tilknytning til ovenstående blev der udarbejdet en række standardværdier, som selskaberne kunne lægge til grund. Disse værdier tog eksempelvis hensyn til, om et elnet var etableret i city, land eller by.

Elselskaberne kunne således overgå til skattepligt baseret på regnskabs- og skattemæssige værdier opgjort efter et ensartet princip og samme skabeloner.

Det foreslås derfor, at vandselskaberne skal kunne fastlægge deres skattemæssige indgangsværdier på et lignede grundlag, som udover at skabe et ensartet grundlag mellem de skatte- og regnskabsmæssige værdier tillige må anses at være operationelt og umiddelbart dokumenterbart.

Det skal bemærkes at § 5 D først blev indsat i loven efter elselskabernes overgang til skattepligt - der var således ikke nogen bestemmelse som regulerede værdiansættelsen

ved overgangen fra skattefrihed til skattepligt forud for elselskabernes overgang til skattepligt. Folketingspolitikkerne og til dels SKAT vil derfor være af den opfattelse, at der nu findes en bestemmelse - nemlig § 5 D - som regulerer overgangen. Bestemmelsen er imidlertid, som anført ovenfor, ikke operationel for en branche, hvor der ikke består noget effektivt marked eller prissammenligningsgrundlag.

Yderligere motivation

Problemstillingen omkring værdiansættelse påhviler umiddelbart selskaberne, men vil på selvangivelsestidspunkterne tillige udgøre en udfordring for SKAT.

Dette kan eksemplificeres ved at SKAT, gennem snart halvandet år har undladt at afgive et bindende svar omkring netop værdiansættelse af et vandselskabs aktiver og passiver.

Ovenstående til trods for at der i realiteten ligger en Landsskatteretskendelse, som angiver metoden "nedskrevne genanskaffelsværdier" som en anvendelig løsningsmodel i forbindelse med et varmeselskabs overgang til skattepligt efter netop § 5 D.

Det bemærkes, at der i forbindelse med anmodningen om det bindende svar netop er henvist til Landsskatterets kendelse.

Landsskatteretten lagde i den pågældende sag følgende syns- og skønsmands udtalelse til grund:

"Handelsværdien er den værdi, som en uafhængig køber ville betale for ledningsnettet, hvis det skulle erhverves pr. 1. juli 2001.

Der findes ikke noget effektivt marked for handel med varmeværker eller ledningsnet, hvor handelsprisen på førnævnte indtrædelsestidspunkt kan indhentes. Der er derfor enighed mellem vurderingsmændene om, at værdiansættelsen skal tage udgangspunkt i en vurdering af ledningsnettets restværdi under hensyntagen til dets art, alder og stand, prisniveauet i 2001 for de relevante bestanddele, samt til jordbundsforhold i det omfang oplysningerne er kendte.

Det er vurderingsmændenes opfattelse, at der ikke ved fastsættelse af skattemæssige indgangsværdier skal tages hensyn til de særlige regler i varmforsyningsloven om fastsættelse af varmeprisen, hvilket heller ikke er sket i sagens tidligere værdiansættelser foretaget af XXX Varmeværk A.m.b.a. og SKAT, eller for de øvrige aktiver ved overgangen til selskabsbeskatning.

Værdien tager som angivet udgangspunkt i priserne på komponenter i 2001. Det understreges derfor, at den nævnte værdi ikke skal tilbagediskonteres eller pristalsreguleres."